

מוצר מאוד מבוקש

סורטונה פריץ, כך אומרים, היא מעצבת שמלות-חופה מס' 1 בארץ. בעלה, **מריוס**, גם הוא עשה לעצמו שם, כספרצמרת. יחד עם מנהל הסלון שלהם, גיסם **ויקטור ליבזנשטיין**, וחבורה של ידידים וחברים, ישבו השבוע לטכס עצוה.

הסיפור נשמע בערך כך: לכמה נערות ידועות, שהגיעו לפריקו, ניתנו שימלות-חופה כמתנה. קצת בגלל טובלב, קצת מתוך יחסי-ידדות, והרבה לשם יחסי-צבור.

בין הנהנות: **גודי מרוס** (כיום הגברת **ניר**), הדוגמנית **עירית אלטמן**, המדגמנת את מוצריהם, ו**רינה מור** היפה, שאף לה קשרים הדוקים עם בעלי העסק. גודי זכתה בשימלה תכולה, עירית בשימלה ורודה ואילו רינה בשימלה לבנה והדרור.

השמועה עשתה לה כנפיים, ושמלות-כלה ללא תמורה הפכו מוצר מבוקש מאוד, ונדרשו בתוקף רב על-ידי כמה מנעורות-החווה של תל-אביב. **אביבה מייאראס** הדוגמנית לא הסתפקה בהנחה של 50%, והפעילה לחץ טלפוני ונשק כבד. מוללה הרמתי התבקש גם הוא לעזור, והמטרה הושגה. אגב, שמעתי שהיא נישאת לבן מישפחת **ברנבוין**.

לאחרונה באה **יהודית נגר** היפה, וטענה שהיא מקופחת בגלל היותה תימניה. טוב, מי רוצה לקפח תימנים? גם היא קיבלה שימלת-כלה בחינם.

האם זה פלא שבעלי-העסק אובדי עצות? בקצב כזה אפשר לחכות לכונס-כספים.

חוק ההתיישנות

מה פיתאום נזכרת לספר את הסיפור לעיתון, ודווקא כשהגיע בנינו למיצות? שתדעי, שכתבה-התחייבות שעליו חתמתי אין לו שום

הלנה עמירם
חנינה אחרי 12 שנים

תוקף, כי עברו כבר 12 שנה מאז המיקרה, ואפילו פושע זוכה בחנינה אחרי שבע שנים! זה תוכן השיחה שניהל **איתמר עמירם** מגניז'ורק, כשנודע לו שבראיון שנתנה אשתו השדכנית **הלנה** בשבוע שעבר להעולם הזה גילתה מה תוכן ההתחייבות שעליה חתם בעלה על נייר צהוב לפני 12 שנה. בכתב זה הוא מרשה לה לבגוד בו פעם אחת. כתמורה לפלירט שניהל כשהלנה היתה בשמירת-היריון, לקראת לידת בנה השני.

אילוף הסוררת

בשופיך שני חלה תמורה עצומה. מי שפוגש בה לאחרונה מבחין מייד: זאת לא אותה השופיך, ניתוח אף? לאו מתיחת עור-הפנים? לא: חוזרת בתשובה? לא! אז מה קרה?

שיטת **פאולה גרבורג!** מי היא פאולה גרבורג? זו גברת יוצאת-גרמניה, בת 26, שריפאה את עצמה בשיטת טיפול שפיתחה, העוסקת בשרירים הספינקטי ריים. עם חסידיה נמנים כיום גם **נעמי שמר** ובעלה, **מוטקה איש-ההרוביין**. מסתבר ששופיך לומדת את השיטה, וזה עושה לה רברים. הבחורה פשוט זורחת, ויחד איתה כל המישפחה.

ידידה של שופיך יודעים שהגברת היתה פצצת-שעון מהלכת על שתיים. אמבציות — מכאן לפתחתיקווה. בכל דבר רצתה להיות המובילה. ששמה יתנוסס בראש, שהתפקיד שתקבל יהיה התפקיד בה-הידיעה.

אך, כאמור, הכל השתנה. הלביאה אולפה. פניה זורחות, שופיך סודי-סוף מצאה את הגורו שלה. השד יודע מה זה עושה להם, בסך הכל זאת שיטת התעמלות של השרירים ההקפיים!

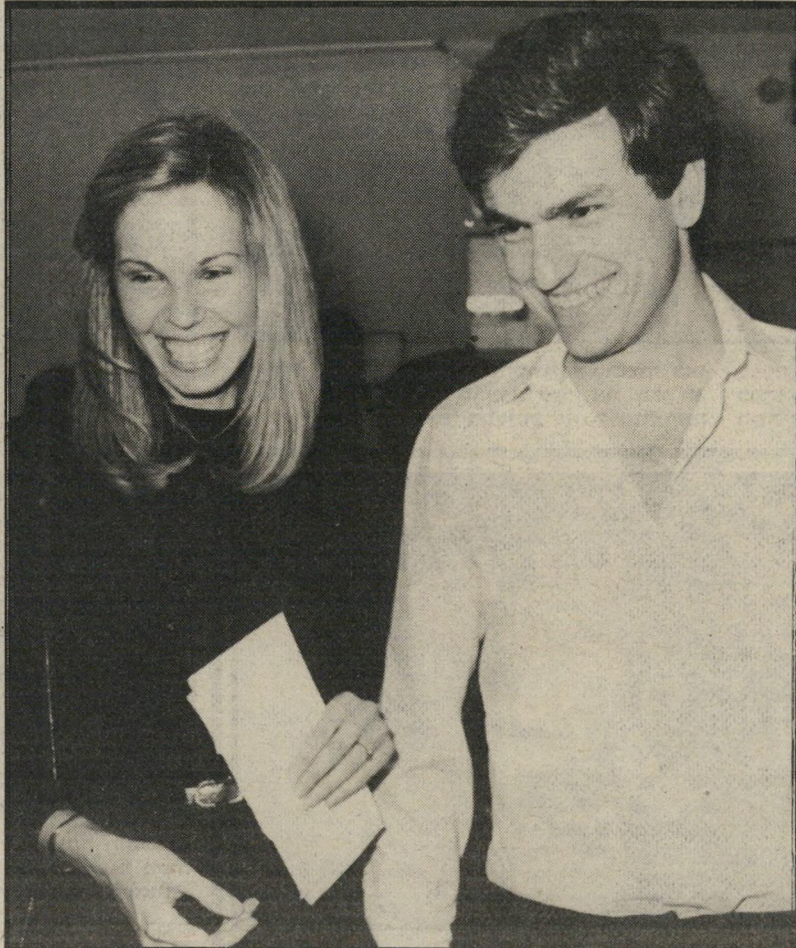
דירה

ליד הבריכה

יוסי הראל עשה לעצמו שם עוד בתקופת ההעפלה, וכשהוזכר בפרשת-לבון — ללא שם — כונה "הגבר". כשהתברגו, הקים עם חבריו **עזריאלק ומוליק עינב**, את בריכת גורדון בתל-אביב.

ליוסי בן ובת. הבן בחור כארו, טייס-לשעבר בחיל-האוויר, וכיום סטודנט למינהל-עסקים בארצות-הברית. והבת של אבא, **שרון**, לא סתם בת, מוצלחת, פיקחית, יפה, והעיקר — מאוהבת. שרון הראל מנהלת רומן ארוך עם איש-הסרטים הצעיר **אבי נשר**. יוסי תמך כספית בייצור הסרט הלהקה וכמו אבא טוב ודואג קנה לבת גם דירה. לא סתם דירה — יש אומרים שוו הכריחי בכל תל-אביב, ובעבר

השתכן בה מעצב-האופנה **עודד גרא**. המיקום מצויין, ליד הבריכה של אבא, ברחוב גורדון, יש לה מראה מרהיב על הים התיכון. לפני כמה חודשים שוד ושבר — חתול שחור עבר בסביבה, ומאו נראה אבי בחברת החתיכה בה-הידיעה בעולם התיאטרון **איריס קנר**, ששמה הוזכר כאן גם בהקשר לגברים מקסימים אחרים. בקיצור, נערה מחזורת מאוד. כבר עמרת לסיים את הסיפור בנימה קודרת, והנה התבשרתי שתודה לאל, שרון ואבי שוב נראו ביחד — הפעם בתצוגת-אופנה, ושאפשר לשלוח את העורות לנקות ולהכין את הדירה.

אבי נשר ושרון הראל
אבא מימן סרט

שופיך שני
בסך הכל שרירים

אף פרוטה — והירח

בעת ישא איש את אשתו קבל עם ועדה ● יסתודד החתן עם הרב על גובה דמי-כתובה וכדרך חתנים מאז ומתמיד ● עשרות אלפי שקלים למיקרה גירושין יועיד ● והיה לשבח ולמופת כפי הקרואים ● אכן נדיב החתן, אין אגרופיו קמוצים ●●

הנה כן, רעיי, לאוזני גונבה שמועה: ● כי לרותי חפר אברה הכתובה. ● אכן, מה רב וגדול החידלון ● נשואיה עם חיים עלו על שירטון ● ישבו, איפוא, דיינים שיבעה לילות וימים ● ולטובת רותי פסקו: אלף (1000) שקלים. ● ומאו גם נחל אכזב משך מים רבים ● כי כך גזרו לפני ארבע שנים ● ופרשה עגומה

רות חפר
אבא — משורר לאומי

וחסרת-הגיון מתגלגלת והולכת, וכי מה החיפ' זון? ● מדוע כבלי-נישואין מאשתו יסיר ● מי לזעקתה ישמע — עת "פרס ישראל" לראשו יעטיר? ● ובכלל, את גזר הדיינים ידחה באף ובחרון ● כי לא חשוב הכסף — יחי העיקרון! ●●

את בתם היחידה חפר לבר מגדל ● בעוד אשתו מבווישת מסתרת בצל ● ומצב זה להסבר אינו זקוק: ● אבא משורר לאומי, ואמא רק מוכרת בשוק! ●●